

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgia) w dniu 9 listopada 2015 r. – Johannes Van der Weegen i Anna Pot/Belgische Staat

(Sprawa C-580/15)

(2016/C 038/41)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Johannes Van der Weegen i Anna Pot

Strona pozwana: Belgische Staat (państwo belgijskie)

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 21 pkt 5 WIB 1992 [Wetboek van de inkomstenbelastingen, kodeksu podatków dochodowych z 1992 r.] w brzmieniu nadanym art. 170 ustawy z dnia 25 kwietnia 2014 r. ustanawiającej różne przepisy narusza art. 56 TFUE i 63 TFUE, jak również art. 36 i 40 porozumienia EOG, ponieważ przepis ten, mimo że obowiązuje on bez różnicy zarówno w stosunku do krajowych, jak i zagranicznych usługodawców, wymaga spełnienia warunków, które są analogiczne do warunków określonych w art. 2 KB/WIB 1992 [królewskiego dekretu wykonawczego do kodeksu podatków dochodowych z 1992 r.] i które są de facto właściwe rynkowi belgijskiemu, w związku z czym stanowią one poważną przeszkodę dla zagranicznych usługodawców w oferowaniu swoich usług w Belgii?

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Portugalska

(Sprawa C-583/15)

(2016/C 038/42)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i J. Hottiaux, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez brak utworzenia krajowego rejestru elektronicznego przedsiębiorców transportu drogowego i poprzez brak połączenia go z krajowymi rejestrami elektronicznymi innych państw członkowskich, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 16 ust. 1 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1071/2009⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 1071/2009 każde państwo członkowskie powinno utrzymywać rejestr elektroniczny przedsiębiorców transportu drogowego, którzy uzyskali zezwolenie właściwego organu krajowego na prowadzenie działalności w zakresie transportu drogowego.

Wspomniany ust. 1 stanowi ponadto, iż przetwarzanie danych zawartych w rejestrze oraz danych podstawowych, o których mowa w art. 16 ust. 2, powinno następować pod kontrolą wyznaczonego organu publicznego. Dane te powinny być dostępne dla każdego właściwego organu danego państwa członkowskiego.

Tymczasem z odpowiedzi państwa portugalskiego na wezwanie do usunięcia uchybień wynika, że portugalska administracja nie doprowadziła nawet do porozumienia pomiędzy trzema organami krajowymi uczestniczącymi w systemie, tj. Autoridade Nacional de Segurança Rodoviária (krajowy organ bezpieczeństwa drogowego), Autoridade para as Condições do Trabalho (organ ds. warunków pracy) i Direção-Geral da Administração da Justiça (generalna dyrekcja administracji wymiaru sprawiedliwości).

W tych okolicznościach nie dość, że nie istnieje krajowy rejestr i nadal istnieją poszczególne rejestry tych trzech organów, to ponadto odnośne dane nie są dostępne dla właściwych organów państwa portugalskiego.

W związku z tym, państwo portugalskie uchybiło art. 16 st. 1 rozporządzenia nr 1071/2009.

Zgodnie z art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 1071/2009 państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, aby krajowe rejestry elektroniczne zostały połączone ze sobą i były dostępne w całej Unii.

Ponieważ nawet nie istnieje rejestr krajowy, nie ma wątpliwości, iż administracja portugalska nie podjęła wszelkich niezbędnych działań dla połączenia rejestru krajowego, którego nie posiada, z innymi rejestrami krajowymi.

Tym samym państwo portugalskie nie wykonało art. 16 ust. 5 rozporządzenia nr 1071/2009.

(¹) Dz. U. 300, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif de Melun (Francja) w dniu 11 listopada 2015 r. – Glencore Céréales France/Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Sprawa C-584/15)

(2016/C 038/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Melun

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Glencore Céréales France

Strona pozwana: Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z brzmienia orzeczenia z dnia 9 marca 2012 r. w sprawie C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung przeciwko Pfeifer & Langen KG można wywieść, że art. 3 rozporządzenia nr 2988/95 (¹) określający zasady przedawnienia w prawie wspólnotowym znajduje zastosowanie do środków zmierzających do zapłaty odsetek należnych w myśl art. 52 rozporządzenia nr 800/1999 (²) oraz art. 5a rozporządzenia nr 770/96 (³)?
- 2) Czy należy uznać, że roszczenie o zapłatę odsetek wynika ze swej istoty z nieprawidłowości „ciągłej lub powtarzającej się”, która ustaje w dniu zapłaty należności głównej, a tym samym rozpoczęcie biegu przedawnienia tego roszczenia zostaje odsunięte w czasie do owego dnia?
- 3) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy bieg przedawnienia rozpoczyna się w dniu dopuszczenia się nieprawidłowości, która była przyczyną powstania wierzytelności głównej, czy też dopiero w dniu płatności pomocy albo zwolnienia zabezpieczenia, to jest w dniu odpowiadającym rozpoczęciu obliczania wspomnianych odsetek?